

HORYDOLY

OUTDOOR MAGAZÍN

WWW.HORYDOLY.CZ

ROČNÍK II KVĚTEN 2006

3

Kanoe PÁLAVA vyhrála!

Excelentní Dachstein

S prckem na kole

OLYMPUS OUTDOOR AWARDS

Odborná a čtenářská anketa o nejlepší outdoorový výrobek a značku roku

OLYMPUS

www.bartsport.cz

| STUDENT | AGENCY |

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

horydoly.cz
outdoor generation

SHOCART

OUTDOORNET
WWW.OUTDOORNET.CZ

Odbornou a čtenářskou anketu o nejlepší outdoorový výrobek a značku roku podporuje Olympus s vodotěsným a nárazuvzdorným digitálním fotoaparátem **mju 720 SW**. Organizátoři dále děkují za podporu **Student Agency** se sítí žlutých luxusních autobusů po celé Evropě a největšímu sportovnímu internetovému obchodu **Bartsport**. Ceny do slosování čtenářského hlasování dodali výrobce map **SHOCart** a cestovní kancelář **Kudrna**. Více na www.outdoorawards.cz.

Předplaťte si časopis Horydoly a můžete získat:

Velká předplatitelská soutěž

1. cena - boty Raichle Ranger s goretexovou membránou

Raichle
REINTEGRATION

2. cena - teleskopické hůlky pro vysokohorské túry Leki Makalu

LEKI

3.-5. cena - špičkové sportovní a turistické ponožky Rohner

Předplaťte si čtyři čísla časopisu Horydoly a budete zařazeni do slosování o turistické boty Raichle Ranger s goretexovou membránou, teleskopické hůlky Leki Makalu a sportovní ponožky Rohner. Do slosování bude zařazen každý, kdo si do 15. srpna 2006 objedná předplatné časopisu Horydoly.

Předplatné čtyř čísel outdoor magazínu Horydoly stojí **79 Kč**. Pošlete SMS ve tvaru:

PAY HORYDOLY Jmeno Priumeni adresa

na číslo **9040479**. Cena jedné SMS zprávy je 79 Kč včetně DPH 19%.

Peníze můžete poslat také bankovním převodem nebo složenkou typu A na účet **35-5473740247/0100**, vydavatelství Turek Media, s.r.o., Sněženková 6, 106 00 Praha 10 (ve zprávě pro příjemce nezapomeňte uvést Vaše jméno a doručovací adresu).

V případě nejasností pište na předplatne@horydoly.cz nebo volejte horkou linku Horydoly **608 733 888**.

Milé čtenářky a vážení čtenáři,

dobrá média neinformují jenom o dění okolo nás, ale především dávají čtenářům návod, jak věcem a jevům rozumět a co pro jejich budoucnost znamenají.

Horydoly přinesly v minulých letech popisy turistických a lyžařských tras ve Vysokých a Belianských Tatrách, ačkoliv některé z nich nebyly legální. Byli jsme za to velmi kritizováni, ale teď se ukazuje, že trochu planě. Město Ždiar má nakročeno k proražení zákazu vstupu na dříve velmi populární Ždiarskou Vidlu, letos vzniklo sdružení na obnovu turistické cesty přes Baraní sedlo a zároveň se velmi silně hovoří o opravě starých tatranských ferátů.

Stejně tak jsme předjímalí vývoj chování Českých drah k cyklistům. Šli jsme do soudního sporu o chování státního molochu vůči nim a vyhráli ho. Nebyli jsme si do posledního okamžiku jisti, že máme vítězství v kapse, ale chtěli jsme poukázat na nesmyslnost přepravních podmínek. To posléze potvrdil nejen soudní rozsudek, ale také samy dráhy. Dnes si již všichni cyklisté mohou koupit místenky do vlaku pro své ocelové oře.

Přejí inspirativní čtení o těchto i dalších zajímavostech ze života venku za dveřmi. Těším se na další shledání na konci srpna, kdy vyjde číslo Horydoly věnované především cykloturistice.

Jakub Turek
šéfredaktor

Jakub Turek

KDO JE KDO na Horydoly:

Petr Ďoubalík

Předsedou poroty odborné i laické ankety Olympus Outdoor Awards byl v tomto ročníku Petr Ďoubalík. Porota pod jeho metodickým vedením hlasovala o nejlepší outdoorové výrobky na českém trhu (více viz str. 6). Bývalý pedagog sportů v přírodě na fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy testuje vybavení pro komerční a žurnalistické účely, spolupracoval na ročenku Malý průvodce světem outdooru a organizoval několik prvních survivalových závodů. Zabývá se organizací firemních outdoorových akcí a návrhy cyklistických tras. (kt) ■

Aktuality: 4
Ze světa outdooru

Business: 6
Olympus Outdoor Awards

Reportáž: 8
Túra okolo Badilu
v Bergellských Alpách

Horolezectví: 10
Excelentní lezení
u Adámkovy chaty

12 **Vysokohorská turistika:**
Traverz Dachsteinu

13 **Letní skialpinismus:**
Okruh okolo Dachsteinu

14 **Panorama:**
Slovenské hory z Lysé hory

Vodní turistika:
Říčky v sovětském
vojenském prostoru Ralsko

Test: Železného kajaky pro
vodní turistiku **18**

Insider: Leo Bauernberger,
Lucie Kovaříková a Michal Jon,
Jiří Ježek **19**

20 **Cyklistika:**
Na Okoř přes tři rotundy

22 **Turistika:**
Krásné a zakázané
Padrťské rybníky

24 **Děti:**
Cyklosedačka nebo
dětský vozík?

Tatry:
26 **Mobilní předpověď počasí,**
Ždiarská Vidla,
Olympiáda

Horydoly - outdoor magazín, číslo 3, květen 2006 (II.)

Periodicita: čtvrtletník. Vydavatel: Turek Media, s.r.o.

Adresa redakce: Sněženková 6, 106 00 Praha 10,

Email: redakce@horydoly.cz Šéfredaktor Jakub Turek, jakub.turek@horydoly.cz, mob: +420 728 892 898,

Skype: jakub_turek, IČO: 344-733-643. Na čísle spolupracovali: Ladislav Badlál Bláha, Libor Bolda, Aleš Juchelka,

Hana Suchá. Grafika: Martin Přibil. Obchodní ředitel: Ondřej Turek, ondrej.turek@horydoly.cz, mob: +420 608 733 888,

Skype: otuarekpraha, IČO: 91-916-149. Předplatné: 79 Kč na rok. Objednávky: pošlete SMS na číslo 904 04 79 ve znění

PAY HORYDOLY jméno příjmení adresa. Touto cestou si předplatíte všechna čísla časopisu do konce roku 2006. Časopis

lze také objednat na adrese redakce nebo e-mailem: predplatne@horydoly.cz.

Fotografie na titulní stránce: Kuba Turek. Nově otevřená stěna Adrenaline Pit na Václavském náměstí v Praze

horydoly

ČÁSTEČNĚ OTEVŘENÝ ADRŠPACH ▼

Adršpaško-teplické skály se letos pro horolezce otevřely 1. května. Některé oblasti však zůstanou oproti dřívějšímu zvyklostem uzavřené a další budou pro lezení otevřené až od července. V Adršpachu se samozřejmě nesmí lézt jako na všech českých pískovcích za vlhka. Skály se zase uzavřou 30. listopadu. Od května jsou otevřené skalní obvody Město, Vstupní, Ostrov, Milenecká hora, Vstupní rokle-sever, Bašta, Amfiteátr, Tarzan, Bišík, Čapí vrch a Holubice. Vedle Adršpachu je otevřený i Křížový vrch.

Text: (kt). Foto (mp) ■

NOVÉ HRANIČNÍ PŘECHODY HNANICE A MAXOV ▼

Nové turistické hraniční přechody do Rakouska a Německa byly otevřeny mezi Hnanicemi a Mitterretzbachem a ve Všerubském průsmyku. Provoz je povolen v době, kdy je venku světlo. Přechody nehledají pohraničníci stále, ale turisté kontroluje rakouská i česká strana namátkově. S sebou musejí mít turisté platný cestovní pas nebo moderní občanský průkaz se strojovým kódem.

U Hnanic již funguje běžný hraniční přechod pro automobilový provoz mezi Znojmem a Eggenburgem. Nový přechod pro pěší je součástí nově vyznačené přeshraniční turistické stezky v oblasti vinic okolo Šatova.

Podobně u Maxova na Domažlicku směrem na Gaischhof je přechod určen pro pěší turisty, cyklisty a lyžaře. Přímo ve Všerubech je automobilový přechod.

Text: (kt) ■

MIONŠÍ PRO VEŘEJNOST OD 1. ČERVNA ▼

Nejvzácnější tuzemský prales Mionší otevírá sezonu na naučné stezce 1. června. Stezka beskydským jedlobukovým lesem měří sedm kilometrů, vede poměrně náročným terénem a její zdolání včetně čtení vysvětlujících tabulí trvá přibližně tři hodiny. Stezka bude zase uzavřena 16. října.

Text: (red) ■

NOVÉ LEZECKÉ STĚNY V PRAZE ▼

V Praze vzniká několik nových umělých lezeckých stěn. Prostorově největší projekt se rodí na pražském Smíchově. Nástupce legendárního Boulder baru vzniká vedle stávající stěny v Holešovicích. Chystá se rozšíření bouldrovacího prostoru v lezeckém centru Mammut. Venkovní stěna se dokončuje u skateboardového areálu základní školy Guthova. Zatím v nedohlednu je příprava „nové Brumlovky.“ Stěna Adrenaline Pit doslova obrostla tři podzemní kurty na squash na Václavském náměstí.

Text a foto: (kt) ■

Aktuality

BRETSCHNEIDEROVO UCHO V LIPNICI ▼

V zatopeném lomu číslo 1 u Lipnice nad Sázavou byl vytesán památník ve tvaru třímetrového Bretschneiderova ucha. Je to vzpomínka na špiclování, která byla odhalena 23. června 2005 a navazuje na zdejší Haškovskou tradici. Vytvořila ji skupina mladých kameníků pod vedením R. Dvořáka.

Text a foto: Helena Havránková ■

DVA PRAŽSKÉ PŘÍVOZY ▼

Na Vltavě pod Prahou fungují dva přívozy hojně využívané cykloturisty. Jeden jezdí v Sedleci a druhý v Klecánkách. Oba pracují přes den téměř nepřetržitě a jezdí i na požádání.

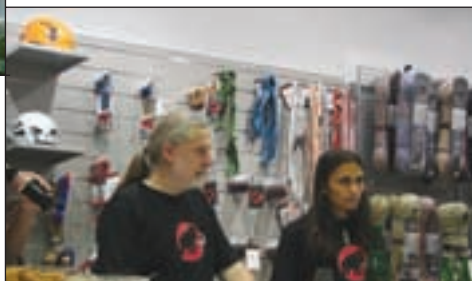
Text: (kt) ■

CHODNÍK CEZ BARANIE SEDLO ▼

Začiatkom mája je na Ministerstve vnútra SR zaregistrované Občianske združenie Tatranské chodníky. Otcovia myšlienky sú Stanislav Klaučo (Hory.sk) a Ľudovít Záhor (Zbojnícka chata). Veľký projekt, ktorý obsahuje dvanásť akcií, vrátane niektorých ferát, rozdelili autori na niekoľko etáp. Do prvej, ktorá sa začne realizovať ešte v tomto roku, je zahrnutá rekonštrukcia chodníka z Dolinky pod Sedielkom do Sedielka a ďalej do Javorovej doliny. V tomto roku sa komplexným vyhodnotením vplyvu na prírodné prostredie a vytýčením trasy začne aj budovanie chodníka od Chaty pri Zelenom plese cez Baranie sedlo k Téryho chate.

Text: Mikuláš Argalács ■
(O Tatrách více na str. 26)

NOVÉ OUTDOOROVÉ OBCHODY V PRAZE ▼

Nové outdoorové obchody v Praze otevřel Mammut, Hannah a Rockpoint. V Charvátově ulici sídlí švýcarský Mammut a kromě svého oblečení a horolezeckých potřeb nabízí i další renomované značky jako například Raichle a Petzl. Plzeňský Hannah zřídil vlastní prodejny v domě Myslbek na Příkopě a v obchodním centru Letňany. V Letňanech má nový kram také Rock Point.

Text a foto: (kt) ■

STRÁSKÝ JE PŘEDSEDOU TURISTŮ ▼

Předsedou Klubu českých turistů se stal Jan Stráský. Dosavadní místopředseda nahradil ve funkci Jana Havelku, který byl zvolen do evropských turistických orgánů.

Jan Stráský byl za komunismu bankovním úředníkem. Po sametové revoluci se stal postupně ministrem několika resortů a na pár měsíců dokonce

předsedou vlády. Dnes je ředitelem jihočeského krajského úřadu. Jeho členství v Komunistické straně Československa trvalo několik roků v šedesátých letech minulého století.

Turistiku dlouho pěstoval v klubu TJ Banka Praha. Dnes žije v jižních Čechách. Kromě funkcionářské práce se věnuje popularizaci turistiky v médiích. Svůj každodenní návrh tras tiskl v MF Dnes. Když přešla část redaktorů z tohoto deníku do Hospodářských novin, přestěhovala se Stráského rubrika do jejich středního IN magazínu.

Text: (kt) ■

DVĚ MISTROVSTVÍ SVĚTA NA DIVOKÉ VODĚ ▼

Letos v létě se v Čechách pojedou dvě mistrovství světa na divoké vodě. Sjezd je naplánován na říčku Teplou skrze Karlovy Vary 12. -17. června. Slalomáři se budou proplétat mezi brankami na vodáckém kanále v Praze Tróji 2. - 8. srpna. V obou závodech by měli velmi dobře bodovat čeští reprezentanti. Ve sjezdu se zlato očekává od Michaly Mrůzkové a ve slalomu od Štěpánky Hilgertové. *Text a foto: (kt) ■*

CYKLOTRAMVAJE V MOSTU A OSTRAVĚ ▼

Dvě cyklotramvaje jezdí od začátku května v Česku. Jedna vozí cyklisty s jejich koly mezi Mostem a Litvínovem, druhá je v provozu v Ostravě. Cyklotramvaje mají část vnitřního prostoru bez sedaček, kde se převážejí bicykly. Slouží o víkendech a ve svátky. *Text: (kt) ■*

CYKLISTICKÝ SVÁTEK SPECIÁLNĚ PRO ŽENY ▼

Program jen pro ženy na kole chystá cyklistický festival RadSport-Festival v německém Garmisch-Partenkirchen. Kromě něho proběhne běžný program včetně bikemaratonu a dalších vložených soutěží pro amatéry i profesionály. Festival se koná 25.-28. května. *Text: (red) ■*

DRÁHY PROHRÁLY SOUD O KVALITU DOPRAVY ▼

Šéfredaktor Horydoly Kuba Turek vyhrál soud, ve kterém ho žalovaly České dráhy. Kladly mu za vinu zpoždění rychlíku Praha - Lovosice, který železničáři sami zpozdili. Nechtěli, aby v něm cestovals bicyklem. V době uzávěrky rozsudek ještě nenabyl právní moci, neboť Českým dráhám běží lhůta k odvolání.

Do soudního procesu vstoupil Kuba Turek, aby vyzkoušel, zda je možné se bránit zlovůli Českých drah vůči zdánlivě bezbranným cestujícím. Ukázalo se, že soud jednání železničářů rozpoznal a nepřistoupil na něj. České dráhy nechtěly přepravit manželům Turkovým kola z Prahy do Lovosic, a zpozdily proto o půlhodinu rychlík. Přesto jim posléze prodaly zavazadlové jízdenky a do Lovosic dvojici pasažérů i s jejich koly odvezly. Celkové náklady soudního řízení se vyšplhaly na částku okolo dvaceti tisíc korun.

Nejdůležitější pro ostatní cestující na celém rozsudku byla slova soudkyně Miroslavy Šixtové, kdy hodnotila přepravní podmínky, podle nichž České dráhy jednají s cestujícími: „Ustanovení jsou dána zcela neurčitě a nekonkrétně.“

Text: (red). Foto: (kt) ■

ŠUMAVSKÁ PLAVEBNÍ SEZÓNA ZAČALA ▼

Na Jeleních Vřších byla zahájena 13. května plavební sezóna Schwarzenberského kanálu. Plavilo se dlouhými palivovými dřívími od myslivny na Jeleních Vřších až k potoku Hučice. Slavnost doprovodila hudební vystoupení z obou stran hranice. U Ježovské bude zahájena plavební sezóna v sobotu 24. června. Původně plánované datum 14. května nebylo možné dodržet, protože jsou zde stále velké polomy.

Text: Hynek Hladík. Foto: Gotthard Wagner ■

BOTY, HŮLKY A PONOŽKY PRO VÍTĚZE ▼

V předplatitelské soutěži získala hlavní výhru – turistické boty Raichle Ranger – Magdaléna Vyoralová z Prahy. Výhercem teleskopických hůlek Leky se stal Petr Popelka z Frýdlantu nad Ostravicí, turistické ponožky Rohner dostanou Richard Kunovský ze Slavičína, Petr Janský z Prahy a Robert Horanský z Nového Jičína. Výherci se mohou přihlásit na adrese predplatne@horydoly.cz. Soutěž pokračuje i nadále – stačí si prostřednictvím SMS předplatit zaslání čtyř čísel časopisu. Podrobnosti na druhé straně obálky časopisu. *Text: (red) ■*

GoSystem
innovative equipment

Doma v přírodě

www.sportkoncept.cz

info@sportkoncept.cz

Česká kanoe je nejlepším výrobkem pro aktivity v přírodě

VÝSLEDKY ODBORNÉ A ČTENÁŘSKÉ ANKETY OLYMPUS OUTDOOR AWARDS

Nafukovací kánoe Pálava od Gumotexu se stala absolutním vítězem odborné ankety Olympus Outdoor Awards. Nejlepší outdoorovou značkou roku byl veřejností zvolen výrobce oblečení pro volný čas Alpine Pro.

Anketu pořádal časopis a server Horydoly.cz spolu s reklamní sítí Outdoor.net. Mediálními partnery byli Radio Beat a Hospodářské noviny.

Odborná porota vyhlásila kromě absolutního vítěze také výrobky roku v jednotlivých kategoriích: horské kolo Author Traction, horolezeckou bundu Tilak Raptor, zimní rukavice Treksport Avalanche, turistický stan Jurek Atak 2, dětský vozík za kolo Wave Alu a již zmíněnou nafukovací kánoe Pálava od Gumotexu.

▼ ČESKÉ VÍTĚZSTVÍ

Mezi nominovanými výrobky se nejčastěji objevovalo vybavení značky Tilak, a to pětkrát ve třech kategoriích – horolezecká turistika, lyžování a aktivity na sněhu a nejoblíbenější outdoorová značka.

Pro tužemské firmy je důležité, že mají důvěru zákazníků i odborné kritiky. Především středněvelké podniky si ji drží na úkor renomovaných zahraničních gigantů. Mezi české vítěze se dokázal vklínit jen slovenský výrobce batohů a oblečení Treksport a asijský výrobce cyklistických vozíků pro děti Wave. Jeho vítězný vozík však od letošního roku převzal do výroby moravský Azub.

▼ ODBORNÁ POROTA HODNOTILA VÝROBKÝ, ČTENÁŘI ZNAČKY

V odborné části ankety hlasovali v šesti kategoriích renomovaní znalci z řad novinářů, aktivních sportovců a nezávislých prodejců outdoorového vybavení. Předsedou poroty byl

expert Petr Ďoubalík. Do hodnocení bylo zařazeno zboží, které bylo možné koupit v roce 2005 na českém trhu bez ohledu na zemi původu. Hodnocena byla špičková kvalita nebo výhodný poměr kvality a ceny.

Cílem ankety je orientace zákazníků na trhu, podpora tohoto segmentu trhu a popularizace pobytu v přírodě. Výrobci a prodejci oceněných výrobků získávají právo používat logo Olympus Outdoor Awards pro jejich propagaci.

Čtenáři vybírali nejoblíbenější outdoorovou značku hlasováním po internetu a prostřednictvím SMS zpráv. Podrobnosti najdete na internetové stránce www.outdoorawards.cz.

Děkujeme všem čtenářům, kteří hlasovali o nejlepší značku. Ve slosování vyhráli Olympus mju 720 SW (Petr Drozdík - Orlová), poukázky Bartšok (Petr Dunker - Ostrava, Jozef Haborák, Peter Dedík - Moravské Lieskovce), poukázky Student Agency (Adéla Vavřková - Frenštát p. R., Mašek), sada cyklomap Shocart (Pavel Křeček - Praha), poukázka Kudrna (Jan Miketa - Hlučín, Šebetka, Petr Brodíl - Litoměřice). Všem ostatním hlasujícím přeje me úspěchy v dalších soutěžích Horydoly.

Text: (red). Foto: Gumotex, Tilak, Author

KONEČNÉ VÝSLEDKY ANKETY OLYMPUS OUTDOOR AWARDS

Nejlepší výrobek roku – hlavní cena

Gumotex Pálava	naftukovací kánoe
----------------	-------------------

Nejoblíbenější outdoorová značka – cena čtenářů

1. Alpine Pro	outdoorové oblečení
2. Author	vybavení pro cyklistiku
3. Hannah	outdoorové oblečení
4. Husky	outdoorové vybavení
5. Gore-Tex	výrobní materiál
6. Moira	funkční prádlo
7. Columbia	outdoorové oblečení
8.-9. Coleman	outdoorové vybavení
8.-9. Tilak	outdoorové oblečení
10. Direct Alpine	outdoorové oblečení

Cyklistika – výrobek roku

1. Author Traction	horské kolo
2. Sport Arsenal 508	cyklobrašny
3. Marzocchi Bomber MX Comp Air	odpružená vidlice
4. Shimano SPD PD-M540	pedály
5.-6. Dahon Groove	skládací kolo
5.-6. Azub Max	lehokolo
7. Pointed CoolMax Extreme	dlouhé triko + spodky

Horolezectví + vysokohorská turistika – výrobek roku

1. Tilak Raptor	bunda
2. Raveltik Wizard Plus	cepín
3. Petzl Scorpio Vertigo	ferátový set
4.-7. Petzl Ecrin Roc	přilba
4.-7. Tilak Ogre Action	bunda
4.-7. Tilak Latok	bunda
4.-7. Hanwag Alaska GTX	boty
8. Petzl Elíos	přilba
9.-10. Lanex DuoStar CIAP	lano
9.-10. Direct Alpine Devil	bunda

Lyžování + aktivity na sněhu – výrobek roku

1. Treksport Avalanche STX	rukavice
2. Tilak Evolution	bunda
3. Diamir Freeride	skialpinistické vázání
4. Sasquatch IV	sněžnice
5.-6. Swix LF6 modrý	běžecský vosk
5.-6. Revos Teplo Uš	vysošeč bot

Turistika + cestování – výrobek roku

1. Jurek Atak 2	stan
2. Petzl Tikka	čelová svítlna
3. Turistický atlas Česko	atlas
4. Var 2	plynový vařič
5. Treksport Tatra 70	batoh
6. Thermarest Pro Lite	samonafukovací karimatka
7. Raichle Scout GTX	boty

Vodní turistika + divoká voda – výrobek roku

1. Gumotex Pálava	naftukovací kánoe
2. HGsport Expedition	lodní pytel
3. Prijon Cruiser	jezerní kajak
4. Gemma Cortex	lodní pytel
5.-6. Mares Termic	neoprenový oblek
5.-6. Pelican Case	vodotěsný kufr

Rodinné outdoorové aktivity – výrobek roku

1. Wave Alu	dětský vozík za bicykl
2. Tatonka Baby Carrier	nosítko
3. Jurek Kampy	rodinný stan
4. Craft Courier	dětská bunda a kalhoty
5.-7. Croozer 737	dětský vozík za bicykl
5.-7. Rock Empire Apache	dětský horolezecký úvazek
5.-7. Hamax Sleepy Basic	cyklosedačka
8. Tatonka Baloo	dětský batoh

Vyber si svojí filozofii.

Společník ve svobodě

Cílů nestačí dosáhnout, musíš je překonávat a v tom Ti bude věrným společníkem Sherpa™, ať už chceš okouzlit lidi v hledišti, nebo si jen usnadnit a zpříjemnit život. Volný pohyb není pro osamocené, výrobky Sherpa™ ti budou dělat společníka i když máš v plánu sám šplhat po štítech a šlapat po horských stezkách. Bude tam s tebou a pomůže ti v nouzi. Doprovodí Tě kamkoliv a odkudkoliv zpět.

Technologická revoluce umožňuje, že výrobky Sherpa™ vyhovují i těm nej přísnějším předpisům sportovních odvětví, ale také předvídají možné příští požadavky a s důrazem na budoucnost je dopředu splňují. Výrobky Sherpa™ jsou vyráběny dle požadavků příštího desetiletí, proto nestárnou a budou vždy v módě.

Pokud si vybereš výrobek Sherpa™, už nebudeš potřebovat jinou pomoc, protože Sherpa Ti nabízí řešení pro všechny životní situace a splní všechna Tvoje očekávání. Móda neznamená vždy pomíjivost, kvalitu nezastíní žádné nové trendy.

Nejkrásnější túra v Alpách

Ostré linie černých skal střídají rozervané ledovce, zelené louky a zpěněné vodopády. Mezi nimi poházené horské chaty a plechové bivaky. To jsou Bergellské Alpy na pomezí Švýcarska a Itálie.

Bergell opěvují jako nejhezčí alpskou oblast slavní horolezci Němec Hermann Buhl, Ital Ricardo Cassin, Čech Jiří Novák a Slovák Igor Koller. Jejich slova ale potvrzují stovky českých turistů, kteří křižují zdejší hory.

▼ PARKOVÁNÍ ZDARMA

Přijíždíme pozdě večer do údolí Val Masino a nemáme dost morálních sil, abychom vyrazili na chatu. Zalezeme tedy do lesa nad turistickým městečkem a počkáme ve spacáku na ráno.

Po ránu kousek popojedeme a na malém parkovišti u Bagni del Masino necháváme zdarma stát auto. Chce to přijet dost brzo ráno, jinak by nás nezbylo místo a museli bychom parkovat v příkopě mezi stromy.

Patnáctisetmetrové převýšení zdoláváme skoro celý den. Na zádech táhneme nejen turistické vybavení, ale také horolezeckou výstroj a jídlo na deset dní. Doufáme, že bude hezké počasí a něco si vylezeme a hodně toho prohodíme.

* ITALSKÁ CHATA GIANETTI

První noc trávíme v chatě Gianetti (2534 m n.m., 8,50 EU na průkazku Alpenvereinu, nebo dvakrát to-

lik bez ní). Je všední den, a tak je chata sice plná, ale volný pokoj se pro nás čtyři ještě najde. Jen domluva s chatařem není úplně snadná, neboť jako každý správný Ital má svoji rodnou řeč za jediný světový jazyk.

Druhý den strkáme batoh s horolezeckými krámy pod kámen kousek od chaty a vydáváme se na náročný turistický okruh okolo dominantních třítisícovek Badila a Cengala.

Těžce stoupáme na sedlo Porcellizzo (2950) oddávající Itálii od Švýcarska. Nahoře se moc nezdržíme, protože je tu zima a profukuje nepříjemný vítr.

DOPORUČENÉ VYBAVENÍ:

Sedací a hrudní úvaz, ferátový set, turistický cepín, mačky, horolezecké lano, prusíky, několik karabin, slaňovací a jističí brzda, pevné pohorky, přilba, lékárnička, čelová lampa, teplé a nepromokavé oblečení, opalovací krém, čepice, rukavice, ledovcové brýle, jídlo a pití, lehký spacák nebo vložka do spacáku na chaty, bivačovací pytel, mapa, batoh 40 l, jídlo a pití, doklady, pojistka, peníze v hotovosti, mobil.

Scházíme nejprve prudkým suťovým polem, poté kličkujeme stezičkou po skále a nakonec musíme vzít do rukou cepína opatrně klesat mokrým firnem do údolí Trubinasca pod stejnojmenným malým ledovcem.

Po chvíli najdeme velkou plechovou boudu s osmi postelemi, dekami a mnoha nefungujícími vařiči. Zdraví nás stádo horských koz, které se sem přišly napást. Vodu bereme z ledovce nad námi a už ve tři hodiny odpoledne končíme dnešní túru.

▼ ŠVÝCARSKÁ CHATA SCIORA

Třetí den prudce, ale ne příliš dlouho stoupáme na sedlo Trubinasca (2228). Těsně pod ním je krátká feráta a stejná o něco delší vede dolů pod další ledovec. Postupně klesáme vražděných pět set metrů a zase trochu stoupáme vlhkým lesem k chatě Furä (1904).

Pozorujeme želvy, které obsluha chaty chová i v této výšce ve venkovním bazénku. Potom dáváme dětem

Na ledovci Bondasca je nutné pečlivě jištění

vázat se na lano. Poháníme se navzájem, protože chceme přejít největší zlomy, ještě než na ně zasvítí slunce. Ne zcela se nám to podaří, občas šlápne nohou do prázdna, ale nikdo z nás se nepropadá příliš hluboko.

Na závěr trochu bloudíme. Postupně obejdeme sedlo Albigna, vrchol Pizzi del Ferro a sedlo Ferro, abychom se nakonec trefili na sedlo Bondo (3169). Mapa ani průvodce neříkají, že ještě před horním koncem ledovce se musí uhnout prudce doprava. Samotné sedlo, které slouží jako hlavní přechod mezi Švýcarskem a Itálií, je malé a nevýrazné.

Dvě krátké lanové délky v rozbité skále mají lezeckou obtížnost III a jsou opravdu nepříjemné. Navíc začíná pršet. Těšíme se do bivaku, který je postavený pár desítek metrů vpravo od sedla.

Jenže najednou se zjevuje sedm chlapů s vrtačkou, kteří bivak a okolí přejíždějí. Posílají nás dolů, protože prý bychom se do bivaku již nevešli. Co se dá dělat!

Scházíme a slaňujeme na ledovec pod vrcholem Gemelli. Tady se Hanka konečně propadá do příhorní ledovcové trhliny a o chvíli později strhává Ondru ve svém lanovém družstvu při pádu na měkkém firnu.

▼ ZNOVU NA GIANETTI A POTOM RYCHLE DOMŮ

Obě události naštěstí skončily dobře, a tak můžeme nasadit co nejrychlejší tempo, abychom utekli bouře. Té jsme sice unikli, ale déšť nás stejně dostihl. Mokří jako myši dorážíme se setměním na chatu Gianetti, odkud jsme před čtyřmi dny vyšli. Zbyly na nás poslední čtyři postele, protože chata je o víkendu nacpaná k prasknutí.

Následující den se obloha rychle mračí. Vytáhneme zpod kamene batoh s horolezeckými krámy a podstoupíme torturu patnáctisetmetrového klesání do Bagni del Masino k autu. Lezení snad bude příště.

Text: Kuba Turek. Foto: Hana Suchá ■

Kluci značkují dobyté území na sedle Vial

vybrat, zda přespíme tady nebo půjdeme dál. Zdrčení vyslechneme jejich přání, abychom pokračovali.

Znovu tedy stoupáme k sedlu Vial (2250), znovu nasazujeme horolezecké úvazky a znovu klesáme po krátké ferátě do údolí Bondasca pod známou severovýchodní stěnou Badilu. Ukazujeme si, kudy jsme to před pár lety lezli, ale kluky to nijak nedojímá a zvyšují tempo.

Přes nekonečné ledovcové morény se nakonec doplazíme těsně před soumrakem do chaty Sciora (2118). Zbyly na nás poslední čtyři postele, každá za 15,20 euro. Večeře od chatařky je tak bohatá, že každý musíme během jídla aspoň dvakrát odběhnout na záchod.

▼ BIVAK BONDO JE OBSAZENÝ

Čtvrtý den nás čeká obávaný ledovec Bondasca. Je proslulý především tím, že je hodně rozbitý a má mnoho trhlin. Dostáváme se k němu brzy po ránu, a tak spodní část zdoláváme bez maček. Na tvrdém ledu se rychle stoupá.

První snůh ovšem znamená nebezpečí ukrytých trhlin. Je potřeba nazout mačky, vzít do rukou cepína a na-

Sestup ze sedla Trubinasca končí na rozkvetlém louce

„Líbilo se vám jištění?“ ptá se chatař Hans Gapp, když po týdnu bezvadného lezení odcházíme z Adámkovy chaty pod Dachsteinem. Nadšeně přikyvujeme. Hans Gapp je totiž motorem přejišťování (neboli sanování, jak Rakušané říkají) nekrásnějších skalních výstupů střední obtížnosti nad Gosauským ledovcem.

Excelentní vápno na Dachsteinu

SKALKARINA V HORÁCH

Dímenze lezení je tu jako ve velehorách, jistě jako na sportovních skalkách. Nýty jsou natlučené po pár metrech bez ohledu na možnosti přírodního jištění, každých pětadvacet metrů se objeví štand a z většiny cest se sestupuje sláněním nebo po dobře značených cestách a ferátách.

K tomu si představte pevnou šedou skálu, blyštící se ledovec, modré nebe nad hlavou a zelené jezeronaté údolí pod nohama. Ačkoliv lezete ve výškách hodně přes dva tisíce šest set metrů nad mořem, potřebujete k lezení jen pár expresek, sedák, lezečky a lano dvojčata. Je to lezecký ráj!

Doporučujeme tři lehčí cesty, které vám ukáží možnosti rekreačního lezení po ostrém a neklouzavém vápenci. Každý den stačí vyrazit z chaty okolo desáté hodiny, za pár minut dojdete k nástupu, cestu vylezete a odpoledne můžete na terase vychutnávat výhledy s půllitrem piva v ruce.

▼ PRVNÍ VĚŽ SCHNEEBERGWAND: VÝCHODNÍ RAMPA

- **Obtížnost:** 3+, 150 m převýšení, cca 6 délek
- **Přístup:** po značené cestě Linzerweg traverzem ke krátké ferátě, na obrovskou suťovou terasu a mírně vlevo pod východní hřeben masivu Schneebergwand, 30 min

▼ SESTUP: SLÁNĚNÍM PODÉL VÝSTUPU

- **Výstup:** trhlinou podél nýtů šikmo doprava pod velkou bílou plotnu. Plotnou přímo nahoru na rampu a dále nepravidelným terénem na hranu pilíře. Koutem na lávku, z ní hladkou stěnou podél spáry vymleté vodou na další lávku a stěnou stále nahoru (klíčové místo). Tuto stěnu lze obejít o něco lehčeji rozbitým koutem zleva. Mírně vlevo od hrany stále lehčeji až k poslednímu štandu z rezavého účka a dále pěšky suťovým hřebenem na vrchol.

▼ NIEDERE SCHREIBERWAND: CHATOVÝ PILÍŘ

- **Obtížnost:** 4, 290 m převýšení, cca 7 délek
 - **Přístup:** suťovým svahelem za chatou, 5 min
 - **Sestup:** pěšky po červených značkách na severozápad kvýrazné černé propasti. Údolím dolů k levému okraji skal a stezkou k ferátě. Po ní na suťovisko a k chatě, 45 min.
- Výstup:** položenou plotnou s vymletými spárami od vody stoupáme ke kolmé stěnce. Sérií koutků pod převis. Zprava okolo něho nebo přímo přes něj

Sestup ze Schreiberwand vede po udržované ferátě

(těžké místo) do kouta a jím doleva na lehké položené skalky. Přes ně šikmo doleva nahoru na plotnu, kterou traverzujeme téměř vodorovně stále doleva. Výrazným koutem na jeho konec a přes hřebínek doleva na hladkou plotničku. Z levého okraje plotničky do dalšího kouta (nejtěžší místo). Lehký dlouhý oblý hřbet nad ním nás dovede pod pilíř. Obcházíme ho zprava na terasu, další výšvih zdoláváme zleva a pěšky pokračujeme pod závěrečný komín. Lezeme doprava na hřbet a do komína se vrátíme na závěrečných několik lámavých metrů.

▼ WESTGRATTURM: CESTA HORSKÝCH VŮDCŮ

- **Obtížnost:** 4+, 300 m převýšení, cca 8 délek
- **Přístup:** nejprve po cestě na Dachstein, nad sutí uhneme doleva do velkého kotle pod stěnu s obrovitou plotnou v horní části, přístup vede částečně po sněhu či ledu, ale bez potíží, 40 min

- **Sestup:** sláněním a sestupem podél výstupu
 - **Výstup:** výrazným pevným koutem v levé části stěny, první nýty nejsou úplně zřetelné. Výlez z kouta vede vlevo na rozlámání skalky. Lehce tři délky podél nýtů, nebo ještě lehčeji bez lana několik desítek metrů vlevo od nich pod druhý výrazný kout. Jím kolmo vzhůru na terasu. Nad námi stoupají úžasné hladké a položené plotny. Naše cesta míří obloukem doprava a potom se vrací do spáry nad námi. Další spárky nás provedou následující dvoudélkovou plotnou až k závěrečným pětadvaceti metrům (nejtěžší místo) lezení, které končí ostrým skalním koněm na hřebeni.
- Text a foto: Kuba Turek ■

Průvodce na internetu:
www.genussklettern.at
www.bergsteigen.at

Traverz Střechy

DACHSTEINSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Dachstein vévodí dalekému širokému okolí. Jeho bílá ledovcová čepice září stovky kilometrů daleko. Alpský velikán je vysoký 2997 metrů a kříž na jeho vrcholu dosahuje přesně do tří tisíc metrů.

Je mnoho způsobů, jak na Dachsteinu strávit víkend, ale nejkrásnější je traverz Střechy, jak zní překlad jeho názvu. Přecházejí se při něm tři ledovce. Na Schladmingský je možno vyjet lanovkou od parkoviště poblíž chaty Türlwandhütte.

Někomu ovšem oněch tisíc výškových metrů za jízdenku nestojí, a tak skupinky turistů vyražejí ještě za tmy, aby se pozdravily s těmi línějšími nebo majetnějšími na horní stanici lanovky Hunerkogel ve výšce dva tisíce sedm set metrů.

▼ HODINA PERNÉ CHŮZE VE SNĚHU

Zdálo by se, že zbývajících tři sta výškových metrů na vrchol bude už jen záležitostí hodinky či dvou. Opak se však ukáže pravdou. Cesta přes Schladmingský a potom Hallstattský ledovec sice vede nejprve po sněhové autostrádě vyjeté rolbou, ale na dohled ke Střeše se začíná zdvihát.

Hodina ploužení do prudkého kopce po kotníky v mokré sněhu dává zabrat každému včetně místních horských vůdců. Konečně přijde závěrečná sněhová mulda a bohupustá dřina končí pod obrovským skalním žlabem, který míří až někam do nebe.

Ve žlabu bývá obvykle hodně lidí. Vypadají navlečení do helem, batohů a bund jako malí barevní mravenci. Je to ovšem vysoká hra. Nikdo nesmí ulomit kámen, nikdo neshodí suť ze skalní police. Když se to stane, může zranit lidi pod sebou.

▼ VŮDCI CHRÁNÍ SVÉ KLIENTY

Po překonání ledovcové trhlíny následuje výstup, který je pro vysokohorské turisty vrcholem umění. Střídají se na něm schůdné skalní police, kolmí stěny, skoby a kramle. Aby turista spatřil zblízka vrcholový kříž, musí nakonec překonat desetimetrou kolmou stěnu po kramlovém žebříku.

Je to dobře zajištěný výstup, ale nejedná se o ferátu. Budete tedy určitě potřebovat přilbu, lano, horolezecký úvazek a pár karabin.

Počítejte s tím, že horští vůdci budou chránit především své klienty, a může se tedy stát, že vás občas odstaví od štanu nebo odstrčí vaše lano. Nemějte jim

to za zlé, protože mají v rukou životy naprostých laiků. Na frekventovaných vrcholech, ke kterým Dachstein rozhodně patří, je potřeba počítat s tlačenicí.

„Výstup nekončí na vrcholu, ale teprve v bezpečí chaty,“ zní staré horolezecké pravidlo, které zde vládne železnou pěstí. Dlouhý sestup není nijak náročný a vede po ferátě většinou podél kovového lana, ale pokud se k únavě přidá i špatné počasí, je na neštěstí zaděláno. Od Vysokých Taur sem často přicházejí rychlé a nebezpečné bouřky.

▼ NA LEDOVCI SE MUSÍME NAVÁZAT

Ani sestupem po skalním hřebenu ještě nic nekončí. Adámkova chata je vzdálena hodinu ostré chůze po strmém Gosauském ledovci. Pokud se někdo dosud nenavázal na lano, protože mu výstup i sestup připadaly lehké, teď to musí udělat. Rozpraskaný ledovec totiž v sobě skrývá mnohé neviditelné trhlíny a vachrlaté sněhové mosty.

Na Adámkově chatě je nutné přenocovat a druhý den se schází pěšky dolů ke Gosauským jezerům a na parkoviště pod severními srázy Dachsteinu. Návrat k autu pod jižní stěnou musíme absolvovat místní dopravou, která se skrývá pod názvem Postbus.

Pokud máte dost času a sil, můžete se od Adámka vrátit přes kratičkou ferátu Steinescharte a všechny ledovce k lanovce na Hunerkogel a dolů na parkoviště, odkud jste začínali.

Text: Kuba Turek. Foto: Österreich Werbung ■

Jeden víkend, dvě lezecké túry, tři ledovce a čtyři feráty

Letní skitouring pod Dachsteinem

Pár hezkých dnů, chuť vyrazit na hory a lyže ještě neuklizené k zimnímu spánku. Kam vyrazit? Volba je jednoduchá - na Dachstein! Ještě v červenci tam bude dost sněhu.

Lanovkou vyjíždíme na Hunerkogel (2694 m n.m.). Opatrně a raději navázání na lano sjíždíme Hallstadtským ledovcem. Projedeme pásmem trhlín a jsme na Simonyho chatě.

▼ LEHKÁ TROJKA NAD SIMONY

Nad chatou se vypíná Schöberl (2422), který je vyfotografovaný či namalovaný na každé pohlednici z této oblasti. Vedou na něj dvě feráty obtížnosti C-D, obvykle se vystupuje od východu po plotnách a sestupuje po pilíři v západní stěně (Monisteig).

My lezeme klasickou cestou mezi nimi nazvanou Hüttenpeiler (Pilíř nad chatou) přímo od severu. Obtížnost dosahuje místy trojky, od třetí délky je výstup zajištěný vrtanými háky a celkem se leze šest délek.

Večer jdeme do Simonyho chaty (2206), zaplatíme deset euro za ubytování, dvacet centů za vodu na pití, dáme si večer a jdeme spát. Ráno nás budí vytí psů. Nájemce chaty Toni Rosifka totiž chová severské husky.

Vyrážíme na stoupacích pásech k sedélku Steinerscharte (2746). V poledním slunci se táhne jako med, slunce pálí a závěrečné metry musíme lyže vynést na ramenou. Na sedle putují lyže na batohy a horolezecké úvazky na tělo. Na druhé straně nás čeká zledovatělý sestup na Gosauský ledovec. Mačky použít nemusíme, protože cesta nevede jako dříve sněhovým polem přímo ke kolmému houpavému žebříku, ale odbočuje doleva (ve

směru sestupu) a dlouhým traverzem podél lan nás dovede na ledovec podstatně jednodušěji a bezpečněji.

▼ LEHKÁ ČTYŘKA NAD ADÁMKEM

Ledovec sjíždíme navázání. U Adámkovy chaty (2196) jsme sice až odpoledne, ale ještě vylezeme cestu čtyřkově obtížnosti stejného jména jako včera Hüttenpeiler. Podél výborného jištění mažeme pořád nahoru a za dvě hodiny je za námi všech devět délek lezení v pevné skále s vyhlídkami na ledovec.

Vracíme se po značené cestě a červené fleky na skále nás vedou nejprve zasněženým kotlem a poté ferátou přímo k chatě. Noc tu stojí osm euro a voda je zadarmo.

Třetí den překonáme s lyžemi na zádech dva krátké ferátové úseky Linecké cesty a po úporném stoupání se ocitneme na širokém sedle Windelegerscharte (2438). Sněhu moc není, ale přesto připínáme lyže, abychom si vychutnali zřejmě poslední sjezd letošní sezóny.

Ujedeme po prudkém sněhu pár set metrů a brzdíme nad sutí.

Následuje dlouhý sestup soustavou ferátových úseků a suťovisek pod sedlo Tor. Výstup Tor (2033) není nic příjemného. Jen pro zábavu ještě sjedeme firnovisko, které se z něj plazí, ale pěšky je sestup stejně rychlý. Nakonec zbývá jen dlouhý traverz pod jižními stěnami Torsteinu, Mitterspitz a Dachsteinu.

Text a foto: Kuba Turek ■

DOPORUČENÉ VYBAVENÍ:

skialpové vybavení, přilba, mačky, turistický cepín, lezecký, lana dvojčata 50 m, 5 expresek, 2 karabiny, 2 smyčky, lékárnička, čelovka, mobil, mapa, horolezecký průvodce, busola, doklady, vložka do spacáku na spaní pod erárními dekami.

Raichle – 95 let zkušeností made in Switzerland. Bota Mt. Trail XT GTX, s podešví Vibram® Backpacking Rolling II Advanced pro zlepšené odvalení chodidla a Motion Control Koncept pro zpevnění a flexibilitu kotníků. Funkce a pohodlí v jednom. Vítěz testu amerického časopisu BACKPACKER pro rok 2005. Více info na www.raichle.cz, info@sportkoncept.cz.

 Raichle
OF SWITZERLAND

Lysá hora: výhled z Beskyd na Slovensko

Lysá hora je nejvyšším vrcholem Moravsko-slezských Beskyd, měří 1323 m n. m.

Od dalších beskydských vrcholů je oddělena hlubokými údolími Ostravice, Řečice a Mohelnice. Masiv Lysé hory je tvořen godulskými pískovci, které zde dosahují velmi vysokých mocností.

Při výstupu a sestupu je možné vidět čtyři vegetační stupně: jedlobukový, smrkobukový, bukosmrkobukový a smrkový. Kosodřevina na vrcholové holině byla vysázena uměle. Na jihozápadních a západních svazích rostou jedlobukové a smrkové pralesy na sutích. Od roku 1956 jsou chráněny v národní přírodní rezervaci Mazák.

- vrcholová část je jediné místo v českých Karpatech nad horní hranicí lesa
- průměrná roční teplota vzduchu na Lysé hoře je 2,6 °C
- sníh zde leží v průměru 171 dnů v roce a jeho průměrná zimní výška je 196 cm
- nejvyšší sněhová pokrývka 491 cm byla naměřena v zimě 1910/11

Text a foto: Aleš Juchelka - TATRY.CZ ■

Bývalý vojenský prostor Ralsko se zaplňuje turistickým lidem jen pomalu. Patnáct let po odchodu sovětských okupantů se v tomto obrovském území člověk ztratí tak, že celý den nepotká živáčka.

Zelené peklo a hluboké meandry

NA VODĚ POD RALSKEM

Střední tok Svitávky poskytuje příjemné svezení

Opuštěnost se týká i zdejších toků. Při tom si tyto potoky zaslouží pozornost vodácké veřejnosti, neboť mají dost vody po většinu roku.

Vezměte proto kánoi, nebo ještě lépe kajak, a vyražte s námi na zdejší romantickou vodu.

Všech pět říček nabízí podobné svezení. Střídá se na nich regulovaná řeka v ploché krajině s meandry v divočině. Proud je většinou klidný, ale voda teče. Jediné zdržení způsobuje bujná pobřežní vegetace.

Vodácký stupeň obtížnosti sice nepřesáhne WW1 v létě a WW2 na jaře za opravdu velké vody, ale to neznamená, že tady není potřeba pádlovat. V meandrech velice záleží na souhře posádky, protože jinak se hodně nadře ve snaze proklíčovat mezi prudkými břehy a padlými stromy.

▼ PLOUČNICE – ŘEKA TOTÁLNÍCH ROMANTIKŮ ▼

Celoročně sjízdný je úsek od Novin do České Lípy, a pokud zaprší, jezdí se až se Stráže. Celou dobu se jede v džungli. Voda svižně teče úzkým korytem a přitom se loď neustále prodírá tunely pod křovím a stromy nebo klíčkuje skrze meandry bažinatými loukami. Za romantiku se sice platí přetahováním kmenů v korytě, ale dá se to vydržet. Nejhorší je úsek kousek pod Borečkem, kde se musí z lodí asi dvacetkrát. Největší atrakce sjezdu čeká u Novin. Proud se zařezává do hlubokého pískovcového káňonu, který končí vodním tunelem a nízkým jezem. Vybavení na táboření a pitnou vodu je třeba vzít s sebou do lodě, protože silnice se k řece moc nepřibližuje a hospod je pomálu. Nejlepší místa na spaní najdete v meandrech pod Hradčany.

● Čas splutí: 2 dni

● Doporučená loď: turistická kanoe

● Hospody: Stráž pod Ralskem, Noviny pod Ralskem, Mimoň, Heřmaničky, Žizňkov

● Doprava: lze využít autobus i vlak, ale je třeba plánovat podle jízdního řádu

▼ PANENSKÝ POTOK – PRO ZAČÁTEČNÍKY

Za velké vody je sjízdný z Jablonného nebo Brniště do Mimoně. Zpočátku teče voda přímo rovně, v úzkém korytu, které se postupně rozšiřuje. Plavba je dobře předvídatelná, protože vždy po mostku nebo lávce následují dva nízké stupně a peřejka, které se dají bez problémů sjet. Koryto je vyčištěné od padlých stromů. Pod Brništěm se řeka ušpiní, vytvoří meandry a pobřežní křoví znepříjemňuje splutí.

Na Ploučnici zpestřují plavbu nízké lávky

- **Čas splutí:** 5 – 7 h
- **Doporučená loď:** kajak nebo kanoe
- **Hospody:** Jablonné, Brniště
- **Doprava:** podél toku vede rychlíková železnice

▼ SVITÁVKA – ZELENÉ PEKLO

Podle množství vody v korytě se pádluje z Lindavy, Velenic, nebo téměř kdykoliv ze Zákup do Ploučnice a po ní ještě kousek do Vlčího Dolu. Na horním toku pod obcí Svitava je nejzajímavější průjezd nízkým tunelem do zatáčky a ještě k tomu zakončeným jezem. Střední tok od Velenic do Zákup mírně meandruje hluboko pod úrovní okolní krajiny a dolní tok pod Zákupy je zelené peklo. Poslední tři kilometry je potřeba neustále prorážet zátarasy z větví a stromů, nebo přenášet lodě po bažinatých březích.

- **Čas splutí:** 4 – 6 h
- **Doporučená loď:** kajak
- **Hospody:** Zákupy
- **Doprava:** v dolní části vede železnice, výše jen občas autobusy

Když se Mohelka rozvodní, stane se divokou řekou

▼ ROBEČSKÝ POTOK – Z LODĚ VEN!

Ze zahrádek do České Lípy teče Robečský potok. Většinou má dost vody, protože vytéká z velkého Novozámeckého rybníka. Není delší než sedm kilometrů, ale na jeho splutí je potřeba počítat se šesti hodinami času. Většinu času strávíte přetahováním lodí přes mohutné kmeny v korytě. Prvních pár kilometrů probíhá plavba klidně. Potok meandruje, občas překvapí zarostlé koryto nebo úzký průjezd mezi napadanými kladami. Najednou se začínají objevovat pískovcové skalky, později i celé skalní masivy. Jsme v Pekle, jak se tomuto údolí říká. Poslední dva kilometry sice vedou po loukách, ale tok je zarostlý po celé šířce křovím.

- **Čas splutí:** 5 – 7 h
- **Doporučená loď:** kajak
- **Hospody:** Zahrádky, Česká Lípa
- **Doprava:** silnice se dotýká potoka jen v Zahrádkách a v Robči, autobusy spojují obě obce velmi komplikovaně

* MOHELKA – KLIDNÁ I DIVOKÁ ŘÍČKA

Za velké vody se Mohelka jezdí ze Sychrova. Když naprší jen trochu, plavba začíná v Libčici. Končí se na soutoku s Jizerou v Mohelnici. Na první pohled nezajímavá říčka je za velké vody vzrušující. Za zatáčkami se z čista jasna objevují padlé kmeny, protřené jezy skrývají nenápadné, ale o to zrádnější proudy, četné zarostlé meandry nutí lodě ke krkolomným manévřům a občas se objeví i nějaká peřejka. To vše v dosahu silnice a nedaleko od vesniček, ale daleko od nejbližší otevřené hospody.

- **Čas splutí:** 6–10 h
- **Doporučená loď:** kajak, zavřená kanoe
- **Hospody:** Sychrov
- **Doprava:** podél říčky vede silnice, ale autobusy po ní jezdí jen velmi zřídka

Text: Kuba Turek.

Foto: Hana Suchá, Bára Šimanovská ■

LETENKY za super ceny

Paříž, Amsterdam, Řím, Miláno za 390 Kč

New York za 8 075 Kč

Bombaj za 12 500 Kč

Dillí za 12 500 Kč

Melbourne za 25 500 Kč

Sydney za 25 500 Kč

ceny tam i zpět

*ceny neobsahují letištní
a transakční poplatky*

800 100 300

...pro každého ...v každém věku

letenky online
rezervace hotelů
pronájem aut
peněžní služby
chartery
eurovíkendy

pojištění
vízový servis
k letence
ZDARMA
cestovní
nebo jazykový
průvodce

rezervujte online snadno a rychle na www.studentagency.cz

| STUDENT | AGENCY |

TEST: Železného kajaky

VODNÍ TURISTIKA

Český výrobce kajaků Železný má ve svém katalogu především lodě pro hodně divokou vodu. Tři kajaky jsou ovšem velmi vhodné i pro vodní turistiku na úzkých potocích nebo obtížnějších řekách. Dlouhodobě jsme zkoušeli tři modely, jak se chovají na vodě maximální obtížnosti WW 3. Z pohledu turistů sjíždějícího svižné řeky bez extra divokých míst dopadl test takto: Bert je allround, který sjede úplně všechno. Playboat Mag poslouží jako živá loď na hraní s vlnami. Creekboat Spunt umožňuje nesrovnatelně pohodlnější jízdu.

DOPORUČUJEME:

Pokud si budete kupovat nový nebo použitý kajak, doporučujeme nezapomenout na pár drobností, které zlepší váš pocit na vodě.

Výpustný otvor se šroubem v zadní části lodě umožní pohodlné vylití vody při plánované zastávce i po nedobrovolném opuštění lodi.

Opěrka k sedačce by měla být lehce nastavitelná. I když na lodi budete jezdit jen vy a nebudete ji půjčovat, měníte objem podle oblečení, a přesné nastavení opěrky je základ k dobrému ovládnutí lodě.

Zrcadlo na opření nohou nebo opěrky ve špičce kajaku by měly být také nastavitelné. Se stabilně zapřenými nohama se loď řídí jednodušeji, než když povláváte, jak si loď a vlny usmyslí.

Špricku si raději kupte novou. Není mnoho nepříjemnějších věcí, než když vám teče do lodi. Pár kapek jen studí, pár litrů naruší stabilitu lodě při pádlování.

Helma, vesta a házečka jsou samozřejmě součástí kajakářova vybavení, neopren je téměř povinný, neoprenové rukavice a botičky velmi příjemní jízdu na jarní vodě.

BERT - ALLROUND ▼

- **Orientační cena:** plně vybavená loď 16 700 Kč, Bert School 9800 Kč

Bert je ideální loď pro začínající jezdce divokých vod a pro rekreační kajakáře.

Začátečníky provede kdejakou peřejí, a proto je jeho charakteristicky prohnutá paluba vidět na českých řekách velmi často.

Odpouští chyby, jede rychle a na klidné hladině dobře drží směr. To je pro kajakářského adepta k nezaplacení. Do Berta se vejde dost zavazadel a pojme vysokého i tlustého jezdce. Nevíte-li tedy, který kajak si vybrat v půjčovně, neuděláte chybu, když sáhnete právě po něm.

Od Berta však nelze čekat kromě jízdy v proudnici přímo dolů žádnou zábavu. Směr mění pomalu, na vlnách si s ním moc nepohrajete a točení přes záď téměř nepřichází v úvahu. Pokud vám jde spíše o krajinové zážitky a pohodlí při pádlování než sportovní výkony, je Bert dobrá volba právě pro vás.

MAG - PLAYBOAT ▼

- **Orientační cena:** 20 900 Kč

Výkonná loď pro extrémisty je dobrá i pro pokročilého vodního turistu na lehcí vodě. Mag je poslušný, lehce ovladatelný a předvídatelný. Vždy udělá přesně to, co mu přikážete. Na těžší vodě ovšem začíná jankovatět a je potřeba mu stále hlídat zadek, aby někam neustřelil nebo dokonce nepřevrátil loď.

Dovnitř toho kromě své osoby moc nedostanete, ale místo na láhev s vodou, tatrunku, házečku a náhradní triko se na zádi najde. Přesto že Mag není žádným obrem a na první pohled má nízkou palubu, nebudou vás v něm bolet nohy a užijete si v něm i dlouhou plavbu.

Zkušený si na Magu mohou dovolit jednodušší rodeové figury ostatní oceňují výborné manévrovací schopnosti. Jsou způsobeny plochým dnem a hranami po stranách, které se při zatáčení zakousnou do vody a vykouzlí ideální oblouky bez velké námahy.

Na rozdíl od Berta je ovšem potřeba s Magem na vodě už něco umět, protože menší a obratnější kajak je vratší a citlivý na každý nesprávný pohyb.

Špunt

SPUNT - CREEKBOAT ▼

- **Orientační cena:** 27 500 Kč, jednodušší verze 21 900 Kč

Pro vodní turistiku lze Spuntu označit za pohodlný parník. Mohutná příď i záď umožňují vézt s sebou zásoby, pohodlně natáhnout nohy a dokonce se občas uvnitř lodi i protáhnout.

Ačkoliv je Spunt čistokrevná creekovka, neboli loďka určená pro sjíždění vodopádů a kamenitých potoků, jede překvapivě dobře i na klidnější hladině. Nelze od něho očekávat žádné cirkusácké výkony na každé vlně, ale spolehlivě a rychle jede rovně a vln si jeho jezdec nemusí moc všimnout.

Příjemně se na něm jezdilo například v zarostlých meandrech, kde se dalo využít jeho rychlosti a zároveň netečnosti k menším vírům a vlnám. V lehkých, ale vodnatých peřejích, které ostatní kajakáře zalévaly až nad helmu, si vodák na Spuntu užíval plavbu horem po vrcholcích vln. Podobné to bylo i na jeztech.

Náš dojem ze Spuntu trochu kazil materiál, ze kterého byl vyroben. Oproti ostatním Železného kajakům i zahraniční konkurenci nám připadal příliš měkký. Z obou půjčoven jsme ho na první pohled poškrábali více než ostatní lodě. Jednou dokonce utrpěl v přední části zářez do poloviny tloušťky plastu, aniž by si toho jezdec všiml, a přišlo se na to až při podrobné prohlídce během vracení lodě.

Text a foto: Kuba Turek ■

Klidný Bert na Vlašimské Blanici

Nová přehrada je pro nás nepředstavitelná

Leo BAUERNBERGER je jednatelem rakouské zemské turistické centrály Salzburgerland.

Má na starosti zahraniční i domácí turisty v okolí Salcburku.

▼ JAKOU MÁ POZICI SOLNOHRADSKO MEZI ČESKÝMI TURISTY?

Salcbursko je pro Čechy nejoblíbenější rakouskou zemí. 60 % návštěvníků přijíždí v létě a zbytek za zimními radovánkami. Tradičně k nám jezdí za pěší turistikou, památkami a folklórními slavnostmi. Nově také kvůli vínu a sportu.

▼ CO K VÁM LIDI NEJVÍCE TÁHNE?

Hlavním motivem naší turistické centrály je pěší putování po alpských loukách od jedné salaše k druhé. Sedláci u nás hospodaří už čtyři tisíce let. Z devíti tisíc zemědělských usedlostí teď hospodaří v rámci turistiky celých sedm tisíc.

▼ JAK SE TURISTICKÁ CENTRÁLA SALZBURGERLAND STAVÍ K PLÁNŮM NA NOVÉ PŘEHRADY V ALPSKÝCH ÚDOLÍCH?

Je pro nás nepředstavitelné, že by něco takového prošlo. Máme v provozu několik vodních elektráren, ale nic nového se oficiálně nepřipravuje.

Insider

Spacáky Hannah vydrží osm až deset let

Lucie KOVAŘÍKOVÁ a Michal JON

objeli za tři roky svět na kole. Našlapali při tom 68 175 kilometrů a svezli se na všech kontinentech včetně Antarktidy. Po dlouhé sérii přednášek a společenských akcí se chystají na další dlouhou cestu do Ameriky.

▼ JAKÝ JSTE S SEBOU VEZLI STAN A V JAKÝCH SPACÍCH PYTLECH JSTE SPALI?

Dostali jsme jako sponzorský dar spacáky Hannah Sherpa a stan byl také od Hannahu.

▼ JAK DLOUHO JSTE JE POUŽÍVALI?

V polovině naší cesty, tedy po půldruhém roce, jsme je museli vyměnit.

▼ JAK DLOUHO BY VYDRŽELY BĚŽNÉMU TURISTOVÍ?

My jsme je používali téměř denně. Odhadujeme tedy, že by naše vybavení vydrželo při běžném používání osm až deset let.

Cyklisté jsou egoisté

Jiří JEŽEK je v současné době jedním z nejúspěšnějších handicapovaných cyklistů světa.

Navíc se prosazuje i mezi zdravými závodníky. Na veřejnosti je známý především jako silniční cyklista, ale cizí mu nejsou ani závody na horských kolech, na dráze a cyklokros. K jeho nejcennějším trofejím patří dvojnásobné zlato z paralympiád v Athénách 2004 a Sydney 2000. Se „zdravými“ vlomil ab-solvoval všechny domácí vrcholné akce.

▼ CO SI OBLÉKÁTE, KDYŽ NEZÁVODÍTE?

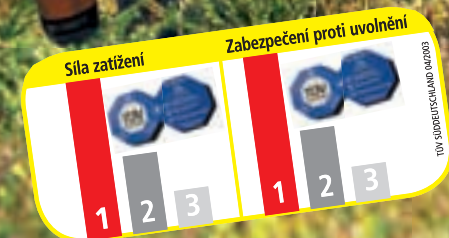
Normální sportovní vybavení. Jsem na sebe opatrný, bojím se vyrazit do hor, a tak nepotřebuji nic zvláštního. Jde mi především o dlouhé cesty v autě, přechod z přetopené posilovny do mrazivého počasí a podobně.

▼ TO NEMÁTE NA OBLEČENÍ ŽÁDNÉ NÁROKY?

Cyklisté jsou egoisté, a tím pádem si potrpí na pěkný design. Nemůžete se proto mezi nimi v hotelu objevit v něčem, co by se ostatním nelíbilo.

Text: (kt). Foto: Hannah, (kt) ■

1 – LEKI SLŠ
2 – NEJLEPŠÍ KONKURENT
3 – PRŮMĚR KONKURENCE

VÍCE BEZPEČÍ • VÍCE POHODLÍ
• VÍCE KONTROLY

„TO JE SÍLA“

> 140 kg

SÍLA ZATÍŽENÍ

> 360°

ZABEZPEČENÍ PROTI
UVOLNĚNÍ

SUPER LOCK SYSTEM OD

LEKI

info@sportkoncept.cz

www.sportkoncept.cz

Na kole kolem Prahy

NA OKOŘ PŘES TŘI ROTUNDY

Okoř je oblíbeným hradem Pražanů

TŘI PŘEMYSLOVSKÉ ROTUNDY:

Trasa měří podle zvolené varianty přibližně šedesát kilometrů. Doporučené vybavení: horské kolo, přilba, rukavice, cyklistický dres, pití v lahvi, blikáčka na večerní návrat, peníze na oběd a jízdenka městské hromadné dopravy na metro.

PRVNÍ ROTUNDA ČEKÁ V KOPANINĚ ▼

Po žluté značce prudce sjedeme lesem k mlýnu u Šáreckého potoka a pokračujeme proti jeho toku, až se objevíme na Jenerálce u hospody. Odbočíme po silnici doleva a po dvou stech metrech zase doprava okolo výstavního hotelu. Napojíme se znovu na červenou, která nás vede stále proti proudu.

Za usedlosti Šubrtka přejíždíme po mostku na pravou stranu potoka (ve směru jízdy), opouštíme značku a prudce stoupáme nejprve lesním úvozem a poté loukou k Nebušicím.

Projedeme vesnicí dolů na hlavní ulici a dojedeme po ní do Přední Kopaniny. Za prohlídku stojí románská rotunda Máří Magdalény, jeden z nejstarších křesťanských kostelíků v Čechách. V miniaturním parku před kostelíkem vedle sebe v poklidu stojí komunistický pomník, vzpomínka na padlé z první světové války a katolická kaplička.

▼ SOCHA KOMUNISTICKÉHO VRAHA

Pokračujeme po žluté zase do lesa. Skoro po rovině dojedeme na rozcestí U Juliána, kde odbočíme doleva na červenou. Následuje velmi prudký a nebezpečný sjezd vymletým kamenitým úvozem.

Po jeho zdolání už v poklidu jedeme houpavou krajinou lesy, polemi a loukami přes Tuchoměřice a Číčovice na Okoř. Nevynecháme návštěvu zříceniny!

Z Okoře je cesta navigačně jednoduchá. Stále se držíme červené značky, která nás provádí údolím Zákolanského potoka. Pouze jednou vyjede na kopec

Právě zuřící jaro nabízí pro cykloturisty ideální počasí. Stezky jsou suché, na kole není horko ani zima a výhledy nabízejí dalekou viditelnost. Především pro Středočechy popisujeme trasu okolo tří nejstarších rotund. V Praze od konečné metra Dejvická sjedeme frekventovanou ulicí do Podbabu a napojíme se tam na červenou turistickou značku, která stoupá na Hanspaulku. Kdo se v Praze vyzná, může do této vilové čtvrti proklíčekovat komplexem technických a teologických fakult a vystoupat kopcem nad stadionem Dukla. Je to kratší než přes Podbabu.

Na Okoř se jede většinou po lesních a polních cestách

nad ním, protože se nechce vyhnout nejčennější památce na dnešní cestě. Po rozbité asfaltce vystoupáme na Budeč, kde se křesťané modlí už přes tisíc let. Základem dnešního kostela je možná nejstarší česká rotunda, okolo které časem vyrostla církevní škola. Učil se v ní svatý Václav a možná dokonce už i jeho babička Ludmila.

Po sjezdu k potoku nás v Zákolanech čeká kuriozita. Málokdy člověk uvidí sochu vraha na vlastní oči. Zákolany ji mají přímo na návsi, protože se zde narodil jeden z komunistických prezidentů a odborářský vůdce Antonín Zápotocký, který má na rukou krev z procesů v padesátých letech minulého století.

▼ TADY SE NESMÍ SPADNOUT

Ze Zákolan jedeme poměrně rychle do Kralup, přejedeme most přes Vltavu a stále po červené šlapeme do pedálů, co to dá. Jsme na perfektně vyasfaltované cyklostezce, kde se dělíme o prostor nejen s koly, ale také s kolečkovými bruslemi.

Po pár kilometrech se asfalt mění na prašnou cestu a posléze na stezičku. V Máslovicích opustíme červenou značku a jedeme stále po břehu. Stezka na šířku akorát jednoho bicyklu nás vede po vysokých zdech říční navigace. Tady se nesmí spadnout. Kdo si na takovou jízdu netroufá, musí často tlačít anebo objet tento úsek po červené značce Máslovice - Větrušice - Husinec.

▼ VRACÍME SE PŘÍVOZEM

V Husinci se na červenou zase napojíme a pokračujeme přes Žalov (přívaz) do Klecánků (přívaz, doporučujeme) nebo Sedlce (přívaz). Na druhé straně řeky vidíme vysoko nad skalami poslední z trojice známých středočeských rotund v Levém Hradci. Přívaz v Klecánkách sice oficiálně jezdí každou hodinu, ale také prakticky kdykoliv na požádání v převoznickém domku. Po převezení přes Vltavu se ocitneme v Roztokách a po jakés-takés cyklostezce dojedeme do pražské Podbabý a nakonec k metru v Dejvicích.

Text: Kuba Turek. Foto: Hana Suchá ■

ASOLO®

transit xcr

veloce

www.asolo.cz

ZAKÁZANÉ, ale krásné Padrtské rybníky

Rybníček v bývalé Padrti

ŠUMAVA NA BRDECH ▼

Všechny vojenské prostory, které v Čechách zabrala komunistická armáda, jsou si velmi podobné. Vypadá to v nich jako na Šumavě. Pláně zarostlé vysokou trávou střídají hluboké lesy.

Jinak tomu není ani okolo bývalé Padrtě v Brdech. Pojdme se do kouzelné krajiny středních Brd podívat. Povede nás Padrtský potok, který se ve Strašicích přejmenovává na známější Klabavu.

▼ SEM NESMÍTE

Oficiálně se této oblasti říká VVP Jince (vojenský výcvikový prostor). Domy jsou zde zničené do základů, pole dávno zarostla bílím, louky podmácela voda a vstup zakazují vojáci. Přesto se najde dost pěších turistů i cyklistů, kteří podstupují riziko nepříjemného setkání s vojáky nebo zaměstnanci vojenských lesů, aby se podívali na vyhlášené Padrtské rybníky.

Vojáci na letošek ohlásili, že by snad mohli v některých termínech oficiálně uvolnit okolí Padrtě pro turistiku. Podrobnosti zatím nebyly zveřejněny.

K Padrtským rybníkům se pěšky dostaneme nejkratší cestou z Teslínů, kam o víkendech zajíždí ranní autobus. Projdeme necelé dva kilometry lesem přímo na

Ve vojenském prostoru se prohánějí cyklisté

Až Padrťský potok zmohutní, přijme jméno Klabava

sever a můžeme obdivovat Horní Padrťský rybník. Když ho obejdeme, následuje Dolní Padrťský rybník.

Celková délka obou rybníků je dva a půl kilometru, což je na lesní nádrže opravdu hodně. Vznikly ve středověku ne pro rybolov, ale kvůli zásobování vodou zdejších železnorudných dolů a hamrů.

Na hráz dolního rybníka lze přijet po dobré asfaltce z Rožmitálu přes Věšín a Bukovou. Sem lze dojít i pěšky od vlaku z Mirošova přes Skořice a lesními cestami podle mapy, kompasu a orientačního odhadu.

▼ Co zbylo z Padrť? Nic!

Obrovská pláň zarostlá vysokou trávou, která se rozkládá pod rybníky, byla do roku 1952 osídlena několika vesnicemi, ze kterých byla železářská a dřevorubecká Padrť největší a nejbohatší. Dnes tu nestojí ani jeden dům, v terénu nejsou rozeznatelné skoro ani základy, zkušené oko však pozná rozdělení polností a systém bývalých komunikací.

Po silnici scházíme podél levého břehu Padrťského potoka středem pláně až k mostku, kde se silnice rozdvíjí. Cyklisté mohou zvolit pravou i levou variantu, protože obě se po třech kilometrech u dalšího mostu zase spojují. Jen je potřeba se co nejvíce držet směru potoka a neuhýbat po silničkách vysoko do svahů okolních hor.

Pěší mohou prozkoumat meandry živého potůčku a hluboké lesy v jejich těsném sousedství. Za zmíněným mostem pokračujeme po pravém břehu hliněnou válcovanou silničkou k loveckému zámečku Tři trubky. U něho ústí do Padrťského potoka Třítrubecký potok, který také stojí za prohlídku. Samotný zámeček však mine-

me co nejrychleji, protože patří vojákům a policajtům a my nemáme ve vojenském prostoru co dělat.

Silnička dostane asfaltový povrch a po několika kilometrech vycházíme z hájemství vojáků do malebné podhorské vesnice Strašice. Za vidění tu stojí především mnoho roubených a pečlivě udržovaných chalup.

Celková délka trasy z Rožmitálu nebo Mirošova k Padrťským rybníkům a do Strašic měří okolo dvaceti kilometrů. Začátkem v Teslínech ušetříme asi pět kilometrů.

Text: Kuba Turek. Foto: Hana Suchá ■

JUREK S+R

CZ - 739 13; Kunčice p. O. 304

Tradiční nabídka:

Široká škála stanů - Spacáky -
Samonafukovací karimaty -
Pláštěnky - Turistické oblečení

Info@jurek.cz
556850032

Novinky 2006

- + Nové modely stanů
- + Nové typy karimatek
- + Nové modely spacáků
- + Dural. lavinové sondy
- + Návleky a obaly na batoh
- + Multifunkční ručníky

www.jurek.cz

PŘATELSKÝ DUEL: **Cyklosedačka NE**

▼ VOZÍK JE POHODLNÝ! ▼

Najeli jsme dost kilometrů se sedačkou i vozíkem. Jsem otcem tříletého Matěje a často jezdíme celá rodina na kole. Naší nejextrémnější cestou byl prázdninový výlet, na který jsme jeli částečně vlakem a pak na tandemem s Matějem v sedačce a spacáky, věcmi, plenami a také normálním kočárkem ve vozíku.

Momentálně máme starší ocelový vozík Wave od Azubu a dvě sedačky Hota a Cocoon, obě dozadu za sedlo. Ani jedna nepotřebuje pro upevnění zadní nosič.

▼ (NE)BEZPEČÍ NA SILNICI JE STEJNÉ

Zcela opomímám často diskutovanou otázku bezpečnosti v provozu. Jezdil jsem a jezdím s obojím a necítím žádný výrazný rozdíl. S vozíkem nebezpečných situací nepřibýlo ani neubýlo. Rozdíl v ochraně při havárii nevidím žádný. Dítě je kryto trubkami konstrukce, ale může to při srážce stačit?

Podstatný rozdíl mezi vozíkem a sedačkou je, že sedačka vám umožní jet i věci, kde to není rozumné a pak padnete do potoka i s kolem a dítětem v místě, kam byste s vozíkem nikdy nevyrazili. Je ovšem překvapivé, kudy se všude s vozíkem dá projet. Polní a lesní cesty nejsou žádný problém.

▼ SEDAČKA JE MENŠÍ, VOZÍK SE DÁ SLOŽIT

Druhou často diskutovanou otázkou je téma převozu autem. Sedačka se nejlépe převáží přímo na kole a na střeše klade velký odpor vzduchu a poznáte to na spotřebě. Při umístění dovnitř vozu je neskladná. Těžko se nám vmačkávala do plného kufru.

Vozík je větší, ale perfektně skladný, placatý a nic nikam nečouhá. Při cestě delší než jeden den jsme s sebou k sedačce brali i kočárek, zatímco k vozíku stačí jen třetí kolečko. Takže zase to celkově vidím bez větších rozdílů.

U nás vede vozík, i když sedačky jsme se zcela nevzdali. Sedačku používám pro kratší cesty, když se mi nechce skládat vozík, nebo doma v Praze kombinuji cestu na kole a metrem.

Vozík беру, jedeme-li kamkoli dále a také na víkendové výlety, zejména kvůli pohodlí s přepravou

dalšího nákladu. U víkendenních výletů to ani jinak nejde. Se sedačkou si vůbec neumím představit, kam bychom stan, karimatky, spacáky a všechny ty další krámy dali.

Text: Ladislav Badial Bláha. Foto: Petr Ďoubalík. ■

DĚTSKÝ VOZÍK - PLUS A MÍNUS

- ✓ s příslušným vybavením můžete vzít jakoliv malé dítě (dodatečná vložka nebo novorozenecká autosedačka)
- ✓ stojí sám, můžete v něm dítě nechat dospát, může samo nastoupit
- ✓ nijak neovlivňuje stabilitu kola
- ✓ dítě je v teple jako ve stanu, nefouká na něj a neprší
- ✓ máte místo pro cokoli, co vezete dalšího
- ✓ klidně v něm vezete celou rodinu i se psem.
- ✗ vyšší cena
- ✗ obtížné cestování hromadnou dopravou (jeden dospělý kolo a vozík do metra nedostane)
- ✗ je potřeba mít na kole blatníky
- ✗ je dobré mít kde vozík parkovat, skládání otravuje

BO dětský vozík za kolo?

CYKLISTIKA S MALÝMI DĚTMI

SEDAČKA JE AKČNÍ! ▼

Máme dvě děti, které nedávno dorostly pro vlastní kola. Před tím jsme testovali několik vozíků a cyklosedaček. Jednalo se o spotřebitelské testy, a tak jsme s nimi dělali všechno možné i nemožné, abychom zjistili, co je k čemu dobré. Nakonec jsme koupili dvě stejné sedačky Hamax Discovery.

▼ VOZÍKY JAKO KURIOZITA

Vozíky nás oslovily jen jako kuriozita. Dokázal jsem do nich naložit ženu a dva caparty, ale šlapat s takovým nákladem do kopce bylo čistec. I samotní dva prckové na rovině byli v nohách cítit. Řízení soupravy kolo-vozik se podobá nákladnímu autu. Zatáčky je potřeba si nadjíždět a při zatáčkách s malým po-

loměrem je nutné počítat, že o vozíku nedovolí kolo naklonit tolik, kolik potřebujete. Vozík je tedy podle našeho názoru vhodný jen do rovinné krajiny a na silnice s dobrým povrchem.

▼ SEDAČKA DOZADU NA OPRAVDVOU CYKLISTIKU

Pokud se snažíte trávit většinu času na kole mimo hlavní silnice, není nic lepšího, než dobrá sedačka dozadu za sedlo rodiče. Při jízdě se sedačkou se na rozdíl od vozíku musí myslet hodně dopředu. Včas přehazovat, držet rovnováhu při pomalé jízdě, při zastavení nenechat spadnout kolo na zem, nedrncat, terénní nerovnosti přejíždět hodně opatrně, neustále kontrolovat dítě za zády

a hlídat jeho tepelnou pohodu. Na podzim a na jaře seděly děti ve spacácích, v létě vždycky měly na sobě aspoň bundu.

Při velké opatrnosti jsme se nevyvarovali několika hrůzostrašné vypadajících pádů. Například jeden následoval poté, co se utrhl kus cestičky v traversu příkrého svahu nad řekou Kamenicí. Následovaly dva boční kotouly, protože cyklistka nedokázala vyndat nohy z klipsen. Další pád byl přes hlavu, když v prudkém dešti sklouzlo přední kolo do vyjeté traktorové koleje na pastvinách někde v Chočských vrších. Třetí pád se odehrál v téměř nulové rychlosti v centru Karlštejna, kdy si dospělý neuvědomil, že naložené kolo neudrží jen pomocí řídké. Dítěti se nikdy nic nestalo, ale cyklista se obvykle odřel do krve.

Díky horským kolům a sedačkám jsme se dostali nejen na silnice, ale také do opravdových terénů Jizerských hor (co si takhle sjet Štolpišskou silnicí, vyjet Starou poutní cestu, projet Viniční cestu), nebo okolí Prahy (klikování podél Botiče, či šlapání nahoru-dolů po kamenitých cestách Českého krasu). Svybavením s sebou byla potřeba opravdu hodně šetrit, abychom dokázali absolvovat i několika-denní túry. S využitím horských chat jsme si troufli do Krkonoš. Pod skalními převisy jsme spali v okolí Ralska nebo na Kokořínsku.

Text a foto: Hana a Kuba Turci ■

CYKLOSEDAČKA - PLUS A MÍNUS

- ✓ levná (i dobrá sedačka stojí polovinu nejlevnějšího vozíku)
- ✓ jednoduchá na manipulaci bez dítěte
- ✗ nelze jezdit s opravdu malými dětmi (dítě musí samostatně sedět a držet hlavičku)
- ✗ špatně se v ní spí (vypadá to jako hloupost, ale stejně jako v autě i na kole dítě zhusta záhy usne a v sedačce pak stále přepadáva do strany)
- ✗ nelze v ní dítě zanechat při zastavení
- ✗ dospělému se špatně nasedá na kolo (zvláště maminky mají problém usadit větší dítě, musí ho zvednout, usadit, připnout pásy, upnout nohy a to všechno komplikuje bicykl, který se kácí a ujíždí)
- ✗ velmi negativně ovlivňuje stabilitu kola (lze to přirovnat k jízdě s plně naloženými brašnami)
- ✗ nedostatečná ochrana dítěte před nepřízní počasí
- ✗ na kolo se nevejdou větší zavazadla
- ✗ nesvezete v ní psa
- ✗ kam dáte druhé dítě?

Mobilní předpověď počasí

VYSOKÉ TATRY ▼

Nejlepší dostupnou předpověď počasí pro Vysoké Tatry sestavuje Slovenský hydrometeorologický ústav. Je veřejně dostupná na jeho webu. Praktickým problémem ovšem je, jak předpověď dostat do hor.

Řešením je doručování ve formě SMS na mobilní telefon. Pro příjem stačí chvilka slabého signálu,

není nutný aktivovaný přímý roaming, WAP a podobně. Jedna možnost je přihlásit se do e-mailové konference na internetové stránce Skaut.org. Druhé dva způsoby poskytují brány MySMS a český T-Mobile. Skaut je zdarma, operátoři účtují krátké textové zprávy podle svých tarifů.

Hydrometeorologický ústav nabízí předpovědi pro různá **slovenská a evropská města a místa** na stránkách www.shmu.sk. V seznamu lze najít například Chopok (Nízke Tatry), Lomnický štít (Vysoké Tatry), Velkou Raču (Kysucké Beskydy) nebo třeba horské osady jako Štrbské pleso, Starý Smokovec (Vysoké Tatry) a Malino Brdo (Veľká Fatra). Předpověď je zdarma.

Text: Jan Kulveit a Aleš Juchelka ■

Opoziční slovenský politik Vladimír Mečiar vyžal předsedu vlády Mikuláše Dzurindu a primátory měst Vysoké Tatry a Poprad, aby okamžitě začali s přípravou přihlášky na uspořádání zimních olympijských her v roce 2014.

Město Poprad-Tatry se pokoušelo již dvakrát neúspěšně o kandidaturu na olympijské hry v letech 2002 a 2006. O organizátorech ZOH 2014 rozhodne Mezinárodní olympijský výbor v roce 2007. Ale kandidáti musí už nyní splňovat přísná kritéria, např. mít 50 % vybudovaných středisek a hlavně infrastruktura musí být téměř stoprocentní. To určitě není případ nejvyšších hor Slovenska, proto se úspěch neočekává.

Slovenský olympijský výbor přemýšlí o kandidatuře v delším horizontu, snad o dalších osm let později, kdy by mělo být Slovensko dostatečně finančně stabilizované. Myšlenkou uspořádat olym-

Mečiar chce zimní olympiádu

OLYMPIJSKÝ VÝBOR MYSLÍ NA ROK 2022

Na Slovensku opět hlasy zmiňující kandidaturu na zimní olympijské hry. Tentokrát jde o rok 2014. Z Turína míří hry za oceán do kanadského Vancouveru. Kam povede jejich další cesta? Možná do východní Evropy...

piádu se netají ani sousední Polsko, které by si pro tuto akci vybralo Zakopané. Nabízí se tak i spojení obou států a vytvoření olympiády, která by bořila hranice. Nahlas to však ještě nikdo nevyslovil..

Text: Libor Bolda ■

PLÁNOVANÁ OLYMPIJSKÁ STŘEDISKA

Bruslení a hokej: Poprad

Biatlon: Osrblie (Nízke Tatry) nebo Tat. Štrba

Severské lyžování: Štrbské Pleso a Skalka

Alpské lyžování: Jasná

Snowboarding: Lopusná Dolina

Akrobatické lyžování: Liptovská Teplička

Saně, skeleton a boby: Svätá Sofia nebo Tatranská Lomnica nebo Starý Smokovec

Pramen: Projekt rozvoja športového vybavenia v regióne kandidatúry na ZOH 2014

BELIANSKÉ TATRY

Zatím nepřístupná Ždiarska Vidla

Populární vrchol Belianských Tater Ždiarska Vidla zůstává pro turisty nepřístupná. Obec Ždiar však usiluje o její otevření.

První žádost adresovala obec Ministerstvu životního prostředí Slovenské republiky v roce 2003. To výjimku pro zpřístupnění této části národní přírodní rezervace Belianske Tatry vydalo, i když proti byla i Správa Tatranského národního parku. „Následně však rozkladová komise MŽPSR toto rozhodnutí pre procesno-právné chyby zrušila“ objasňuje mluvčí správy Juraj Švajda. Rozhodnutí je proto neplatné.

Po roce 2004 přešly kompetence pro udělování výjimek ze zakázaných činností na území národního

parku ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny z ministerstva na krajské samosprávy. Podle informací z Krajského úřadu v Prešově nová žádost, kterou obec Ždiar podala, nesplnila charakter žádosti ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny a obec byla vyzvána na doplnění uvedené žádosti. Zatím tak neučinila.

Podobně se lobbuje i v jiných částech Tater. Řeší se návrhy na nové sjezdovky z Predného Soliska do Tatranské Štrby, na rozšíření areálu v Tatranské Lomnici, úpravu staronové stezky přes Baraní sedlo a mluví se o vybudování tatranských zajištěných cest.

Text: Libor Bolda ■

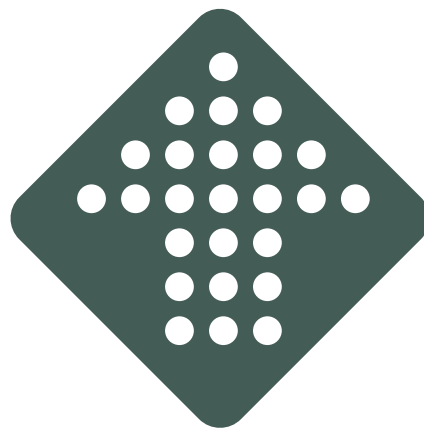
TATRY.CZ
Turistika v Tatrách

www.tatry.cz

Víme, že Tatry jsou hory!

TATRANSKÉ REÁLIE | NÁRODNÍ PARK | OCHRANA PŘÍRODY | POPISY ZNAČENÝCH TŮR | VÝHLEDY | PRVNÍ POMOC | LAVINY | HORŠTÍ VŮDCI | VYBAVENÍ
FOTOGALERIE TATER | VRCHOLY | FLÓRA A FAUNA | ZAJÍMAVOSTI | HOROLEZECTVÍ | LYŽOVÁNÍ | SKIALPINISMUS | CYKLOTURISTIKA | PARAGLIDING | PLTĚ
HORSKÉ CHATY | REZERVACE UBYTOVÁNÍ | HOTELY | PENZIONY | PRIVÁTY | KEMPY | LÉČEBNÉ ÚSTAVY | VÝLETY | LANOVKY | ELEKTRICKÝ | JEŠKYNĚ

bart'sport

www.bartsport.cz

Více než 10 tisíc položek zboží!

**Největší sport
na českém
internetu!!!**

Nový design

Nové funkce

- parametrické vyhledávání
- více informací a fotek u výrobků
- doporučené výrobky
- akční sety dle přání

Nové služby

- platby kartou on-line
- splátky on-line
- modrá linka
- poradny
- **velký on-line bazar**

KATALOG

v tomto čísle

@Mall

WWW.MALL.CZ

...obchody, které si oblíbíte.

KROK ZA KROKEM K NEJVĚTŠÍ SPOKOJENOSTI!

BOTY RAICHLE SE ZÁRUKOU SPOKOJENOSTI!

Těšte se z jistoty při nákupu kvalitních bot Raichle.

Při nákupu horských a trekových bot Raichle Vám dáváme čtyři týdny záruku spokojenosti.

Během této doby můžete naše boty bez rizika testovat a máte přitom plné právo výměny bez udání důvodů.

O modelech zařazených do záruky spokojenosti, Vás rád informuje Váš obchodník s botami Raichle.

**DALŠÍ INFORMACE
O VÝROBCÍCH RAICHLE NA
WWW.RAICHLE.CZ**

**S NAŠÍ ZÁRUKOU SPOKOJENOSTI
MÁTE ČTYŘI TÝDNY PLNÉ PRÁVO
VÝMĚNY NA VŠECHNY AKČNÍ
MODELY RAICHLE!**

Raichle
OF SWITZERLAND